

החלטת ועדת הבקורת

של קרן קימת לישראל

שהתקבלה בישיבה

מיום חמישי, ב' בטבת תשע"ח, 18 בינואר 2018

בדבר השלמת הבקורת

על פעילות ועדת ההעברות בחטיבה לגיוס משאבים (חג"מ) בשנים 2013-2016

א. דו"ח הבקורת ותגובת יו"ר ועדת הבקורת

באוקטובר 2017 הוציאה לשכת מבקר הפנים של קק"ל דו"ח על "פעילות החטיבה לגיוס משאבים – חלק 1". הדו"ח נשלח ב- 22.10.2017 ע"י מר יורם שבירו, מבקר הפנים של קק"ל, ליו"ר קק"ל ומנהלי החטיבות וליו"ר ועדת הבקורת החיצונית בצרוף מכתב שבו נרשם "הנדון: ביקורת בחטיבה לגיוס משאבים, חלק I - דו"ח סופי" ונאמר שהדו"ח, שנכתב ע"י מבקר הפנים בשיתוף עם סגנו מר רן ברבון בין החודשים אפריל – אוגוסט 2017, "הועבר לתגובות כלל הגורמים המבוקרים הפועלים בשורות הארגון, ועודכן בהתאם להתייחסות שקיבלה הביקורת, ככל ועלה צורך בכך".

ב"תקציר הממצאים" הפותח את הדו"ח נאמר שבדיקת הבקורת התמקדה "בפעולותיה של ועדת ההעברות בשנים 2013 – 2016" שבמהלכן אשרה הועדה "בראשות מנכ"ל קק"ל לשעבר, העברת תרומות מחו"ל לקק"ל וממנה לגופים וארגונים אחרים בישראל בסך כולל של כ- 320 מיליון ש"ח". בפירוט "ממצאים עיקריים" תוארו הליקויים, הפגמים והחריגות בפעילות הועדה והסיכונים המשמעותיים לקק"ל מפעילותה הקלוקלת של ועדת ההעברות. הממצא הראשון בפירוט זה הוא:

"1. ועדת ההעברות הוקמה במתכונתה החדשה, ללא החלטה מטעם הנהלת קק"ל,

ומבלי שהוגדרו מסגרת פעילות הוועדה וסמכויותיה. אופן הפעילות וזהות חברי

הוועדה נקבעו בעת דיוני הוועדה עצמה, בהובלת מנכ"ל קק"ל לשעבר".

הממצאים סוכמו במשפטים הבאים:

"מהממצאים לעיל עולה, כי ועדת ההעברות התנהלה בניגוד חריג לסדרי מנהל

תקינים – היא הוקמה ללא נהלים המנחים את עבודתה; לא נקבעו סמכויותיה;

היא פעלה בניגוד לנהלים בכל הקשור לביצוע שינויים בהחלטות ועדת פרויקטים;

הרחיבה את סמכויותיה ללא אישור; העניקה איגום תקציבי ללא סמכות; וכל זאת

בהחלטות הנוגעות לסכומים המסתכמים במאות מיליוני שקלים".

באותו יום 22.10.2017, שבו התקבל הדו"ח אצל יו"ר ועדת הבקורת, הוא פנה במכתב (מייל) למבקר הפנים שבו העלה את השגותיו על הדו"ח שנערך ללא קבלת תגובותיהם של המבוקרים והפנה לפסיקת בית המשפט העליון, הכל כאמור להלן:

"שמתי לב שאין בדו"ח הטחת אשמה במי מהמבוקרים על מעילה בכספים ונטילתם לכיסם, למעט חשד שמיד אתייחס אליו ומקרה אחד שהיה בו כדי להיטיב עם מי שהיה מעוניין בפרוייקט של רכיבת אופנים) אלא על ניהול בלתי תקין של עבודתם. על פי הדו"ח נראה שהם נהלו את קק"ל – בין אם היתה חברה לתועלת הצבור באותה עת ובין אם לאו – והשקיעו סכומים משמעותיים של מאות מיליוני שקלים מכספיה במטרות שונות (שלא נאמר עליהן, למעט, כמדומני, במקרה אחד, שאינן ראויות) ללא ידיעת יו"ר קק"ל והיו"ר העמית ודירקטוריון קק"ל באותה עת. לא מצאתי בדו"ח היכן הם היו באותה תקופה שבה כל הפעילות הזו (כך התרשמתי מהדו"ח) נעשתה בוודאי משרדי קק"ל.

שמתי לב שהדו"ח לא הסתפק בהערות מינהליות ובהצעות חשובות לתקון סדרי המינהל ולכך שעל אף שלא הוטחה האשמה חד משמעית במבוקרים, שראש וראשון בהם הוא מר מאיר שפיגלר שכיהן באותה עת כמנכ"ל קק"ל, לא נמנע הדו"ח מרמוז עבה על חשש לקשירת קשר – ואולי לא רק קשירת קשר – של ניצול התפקיד להעברות כספים למטרות אסורות כקבלת טובות הנאה אישיות מהן. כי אם לא כן, מה היא משמעות ההערה המודגשת בעמוד 9 האומרת ש"לדעת הבקורת עולה חשש כי אי הדיוק בכתב המינוי נגרם בשל נסיון מכוון להסתיר את מהות פעילותה האמיתית של ועדת ההעברות".

אין בדו"ח אף מלה על תגובות המבוקרים להאשמות החמורות נגדם, בין אם הן מרמזות על פגיעה בטוהר המידות ובין אם הן מתייחסות לעניינים מינהליים. לעניין זה, לדעתי, אין די בלימוד תגובותיהם המעטות מתוך פרטיכלים שנכתבו בזמן אמת. אולי למי מהם היה ויש מה לומר על הדיוק של אותם פרטיכלים או נסיבות כתיבתם וכד'.

כבר היתה לנו הזדמנות, בעניין אחר, לשוחח – ליתר דיוק, להביע דעתי – על ההכרח בקבלת תגובתו של המבוקר לפני הפצת הדו"ח לדירקטוריון. הדו"ח שהנחת בפני הוא (כאמור במכתבך) דו"ח סופי. לדו"ח כזה היוצא מידי של מבקר פנים בר סמכא יכולה להיות השפעה עצומה על גורלו של המבוקר, שמו הטוב, מקום עבודתו הנוכחי והאפשרי בעתיד. בינתים, כאשר קולו של המבוקר לא נשמע בפני מי שחורץ את גורלו ואין מבקר שיבקר את המבקר מלבד בית המשפט שיתן את פסיקתו בעוד שנים – הנזק האישי והממוני הצפוי לאותו מבוקר עלול להיות קשה מנשוא. לכן, אינני תמה שמר שפיגלר פנה אלי בקול זעקה מרה, מיד כאשר נודע לו על הדו"ח המופץ לחברי הדירקטוריון, בתקווה למצוא סעד בוועדת הבקורת החיצונית. כתשובה לפנייתו – אני שולח לו העתק ממכתבי זה".

אני מפנה תשומת לבך לפסיקת בית המשפט העליון בבג"ץ 4914/94, בענין טרנר נגד מבקרת המדינה, שבו היא הביעה את עמדתה הבקורתית כלפי מי שהיה המפכ"ל מר

טרנר ללא מתן לאפשרות לשמיעת תגובתו לממצאי הבקורת. לנוחיותך, שמא הפסיקה איננה תחת ידך, פסק הדין מצורף ולהלן אביא את עיקרו, כפי שבא לביטוי בדעת רוב ההרכב בפסק הדין של כב' השופט גולדברג :

"... הסטיגמה הפומבית המוטבעת על נושא המשרה, עקב הטלת דופי במידותיו, על-ידי סמכות כמבקר המדינה, והתהודה הציבורית הרחבה שיש לקביעותיו, מחייבות, לכאורה, את מתן זכות הטעון במובנה האמור לעיל. אם כי, מאידך גיסא, ניתן לטעון כי אם מדובר בקביעה המתנייחסת לעבירה פלילית או משמעתית של נושא המשרה, ממילא יזכה עניינו של הנפגע להתייחסות נוספת, מקיפה, במסגרת הליכים חקירתיים או שיפוטיים, שייפתחו לאחר מכן בעקבות קביעתו של מבקר המדינה. על-פי טענה זו אין מקום להעניק את הערובה הדיונית המקובלת בהליך שיפוטי כבר בעת ההליך שמקיים מבקר המדינה, כשהענקתה תכביד על המבקר למלא את תפקידיו.

נסיבותיה של עתירה זו אינן מחייבות קביעת עמדה בסוגיה זו בהיקפה הרחב, ודי אם נאמר כי הענקת זכות הטעון, במובן שעליו עמדנו לעיל, מתחייבת כל אימת שברור הוא כי קביעת מבקר המדינה, שבה נפגע כבודו של אדם, היא סופית ומוחלטת ואין אחריה ולא כלום (דוגמת המקרה שלפנינו). או אז, חייבים שיקולי יעילות להידחות מפני ההגנה על כבוד הנפגע, שכן בין חוסנה של הערובה הדיונית לבין סופיות הקביעה הפוגעת קיימת זיקת גומלין, והרחבת עובייה של "חגורת הביטחון" מתחייבת כשהקביעה הפוגעת היא סופית וכך תלווה את הנפגע עד סוף ימיו.

7. בענייננו לא הוענקה לעותר הזכות האמורה, ומטעם זה איני רואה מנוס מקביעה כי המסקנות שבחוות הדעת נושא העתירה אינן תקפות".

לכן, סיכם בית המשפט העליון את פסק הדין כדלקמן: **"הוחלט, ברוב דעות, כי הואיל ולעותר לא הוענקה זכות טעון כנדרש, אין תוקף למסקנות שבחוות הדעת נושא העתירה"**.

אני, כמובן מודע לכך, שבתפקידך הנוכחי אינך מבקר המדינה ושהקרן הקיימת לישראל איננה המדינה. אבל אין להתעלם מכך שאינך מבקר פנים של מפעל קטן, שאיש אינו מכיר את מנהליו והבקורת, גם אם תטעה, תוכל לבוא על תיקונה בהליך משפטי שאיש לא יתעניין בו ולמבוקר לא ייגרם נזק משמעותי עד שיבוא על תיקונו באותו פסק דין".

ב. תגובת מבקר הפנים

לדעת מבקר הפנים המנעות הבקורת מקבלת תגובותיהם של האישים שאינם עובדי קק"ל בעת הכנת הדו"ח היתה בכוונה תחילה כי די היה בממצאים שהגיעו לידי הבקורת מפי העובדים הבכירים של קק"ל בחטיבה המבוקרת ובתיעוד שנמצא בידיהם ושיש בהתנהלות זו שמירה על טובת קק"ל. עמדתו הובהרה במכתבו מ- 23.10.2017 ליו"ר קק"ל (שעותקו נשלח ליו"ר ועדת

הבקורת). במכתב זה בו הגיב על תלונת מר שפיגלר (שהגיעה לידיעתו ידיעה על הפצת דו"ח בעניינו ללא קבלת תגובתו) נאמר:

- 1" דו"ח הביקורת הינו מסמך פנימי, אשר הופק לצרכי שיפור פעילות הארגון ומניעת סיכונים רגולטוריים, תדמיתיים ואחרים, העשויים לפגוע בארגון.
2. הדו"ח מסתמך על תשתית עובדתית המגובה במסמכים כפי שתועדו בארגון, והביקורת עומדת מאחורי כל ממצא, מסקנה והמלצה הכלולים בו.
3. הדו"ח הועבר לתגובתם של כלל הגורמים המבוקרים, לרבות מ"מ מנהל חג"מ, מנהל חטיבת כספים וכלכלה, מנהל מפ"ק, מנהל מכלול המקרקעין, היועמ"ש וגורמים רלוונטיים נוספים. תגובת הגורמים שולבה בדו"ח בהתאם לשיקול דעת הביקורת.
4. הדו"ח לא הועבר לתגובת המנכ"ל לשעבר, כפי שלא הועבר לתגובת מנהל חג"מ לשעבר, שכן השניים אינם עובדים עוד בארגון.
5. מטרת הביקורת הושגה ו-ועדת העברות הפסיקה את פעילותה.
6. בניגוד לאמור בתרשומת שהעביר המנכ"ל לשעבר, ברור כי אין מטרת הדו"ח לפגוע במנכ"ל ובמועמדו למשרה זו או אחרת. יתרה מכך, בתקציר מסקנות הדו"ח וכן בסיכום, אין כל התייחסות פרטנית למי מחברי ועדת ההעברות, לרבות המנכ"ל לשעבר."

לימים, כאשר התבקש מבקר הפנים ע"י יו"ר ועדת הבקורת להסביר את המקור לעמדתו המקצועית המונעת מבקורת הפנים את הפנייה לקבלת תגובתם של מבוקרים אשר בעת הבקורת כבר לא היו עובדי הארגון המבוקר, שלח מר שבירו לחברי הועדה ב- 18.12.2017 את מאמרו של רו"ח דורון יוניסי, מבקר פנימי, נושא הכותרת "האם המבקר הפנימי מחוייב להעביר טיוטת דו"ח ביקורת לתגובה/התייחסות של גורם חיצוני לארגון? שפורסם 9.10.2012. מאמר זה מסתיים באמירה הבאה:

"דגש נוסף" – הביקורת הפנימית כשמה כן היא, פנימית לארגון ומבצעת ביקורות אך ורק על פעולות הארגון, ולא על פעולה של גורמים חיצוניים. לפיכך הטענה שכאילו מדובר ב"מתן זכות תגובה לגורמים מבוקרים" איננה נכונה, שכן **הגורם החיצוני איננו בסמכות הביקורת ואיננו בגדר "גורם מבוקר", לפיכך לא נדרשת התייחסותו**" (ההדגשות במקור).

בדבריו הסביר מר שבירו שאין להשוות בין התנהלות מבקר המדינה ותחולת פסיקת בג"ץ בעניין טרנר על עבודת הביקורת הפנימית, כי בקורת המדינה איננה כבקורת בארגון פנימי הנעשית, כמתואר לעיל, בתחומי הארגון ודורשת תגובה אך ורק מעובדים הנמצאים במסגרת הארגונית וכפופים לחובותיו, כמו, למשל, חובת הסודיות.

לא נותר אלא לציין שבמאמר הנ"ל מביא רו"ח יוניסי את ההנחיה המקצועית מס' 16 של איגוד מבקרי הרשויות המקומיות ש"הכלל הוא שמבקר הרשות **אינו רשאי להציג טיוטת דו"ח ביקורת בפני מי שאינו כפוף לסמכות הביקורת שלו**". אבל, בהמשך נאמר שאם אין חשש לעבירה פלילית **"אין מניעה, על פי דין, שאותו חלק בדו"ח הביקורת המתייחס למי שאינו כפוף לביקורת, יוצג**

בפניו לקבלת הערותיו" (ההדגשה במקור). עוד יצויין שבדוגמה המובאת בפתח המאמר מוצגת השאלה "האם על המבקר להעביר את טיוטת הדו"ח לספק על מנת לקבל את התייחסותו להערות הביקורת?". על כן נראה שחוות הדעת מתייחסת לביקורת הפעילות שבין החברה המבוקרת למי מהספקים שלה (שהם גורמי חוץ) ולא לפעילות הדומה לפעילות שבעניינו שהיא פעילות של האישים שניהלו את החברה ואת ועדת ההעברות.

ג. הדו"ח איננו סופי - הסכמה להשלמת הבקורת

בישיבת ועדת הבקורת שהתכנסה ב- 26.10.2017 בנוכחות מבקר הפנים וסגנו מר רן ברבון, נדונה עבודת הבקורת הפנימית על חג"מ (החטיבה לגיוס משאבים). במהלך הישיבה הסביר מר שבירו את עמדתו ותאר ביחד עם מר ברבון את העבודה המקיפה שנעשתה בבקורת שממצאיה מבוססים כהלכה בהיותם נסמכים על תגובות ממלאי התפקידים בקק"ל שהתמצאו אז וכיום בתחומים נשוא הבקורת ובתיעוד של ועדת העברות ובכל מסמך אחר שנזקקו לו. אבל לקראת סיומו של הדיון, משהובהר להם שחברי הועדה אינם מסכימים עמם, הודיע מבקר הפנים שהוא מסכים לכך שהדו"ח הנ"ל איננו סופי, שלמבוקרים תינתן מלוא האפשרות לעיין בכל הממצאים שנאספו בנושאים שהיו בתחום פעילותם ובפרקי הדו"ח המתייחסים אליהם, ושעמדתם תישמע (משמע, כמובן, שגם מסמכים שיוצגו על ידיהם יתקבלו) בלב פתוח וכל התשתית העובדתית והמסקנות של הדו"ח הנ"ל יבדקו מחדש ויוצא דו"ח מעודכן.

לבקשת מבקר הפנים לנסוח מוסכם של המכתב המודיע לה"ה שפיגלר ודיקשטיין את סיכום הדיון שלח יו"ר הועדה ב- 27.10.2017 את טיוטת מכתבו לעיונו ולהערותיו של מר שבירו. בטיטוט מכתבו כתב יו"ר הועדה שאחרי שעמדת המבוקרים "תישמע (משמע, כמובן, שגם מסמכים שיוצגו על ידיהם יתקבלו) בלב פתוח וכל התשתית העובדתית והמסקנות של הדו"ח הנ"ל יבדקו מחדש ויוצא דו"ח חדש". מר שבירו בקש לתקן את הנוסח כך שבמקום "דו"ח חדש" יירשם "דו"ח מעודכן". המכתב נשלח בנוסח המבוקש אך טעמו עורר בלב יו"ר הועדה חשש שמא דבקוּתה של הבקורת הפנימית בדו"ח הקיים, שבעת שליחתו ליו"ר קק"ל וההנהלה המקצועית של קק"ל תואר במכתבו של מבקר הפנים כ"דו"ח סופי", הוא כה עז עד כדי כך שלא תעלה על הדעת האפשרות של שינוי ממצאיו (לא רק את ניסוחו או מסקנותיו) ויאטם לבה מפני כל אפשרות של קבלת תאורים אחרים של העובדות מפי המבוקרים החיצוניים ושמיעת אישים אחרים שפעלו בתקופת הבקורת כיו"ר קק"ל והיו"ר העמית והמנכ"לית שקדמה למר שפיגלר.

בהודעת יו"ר הועדה לה"ה שפיגלר ודיקשטיין ניתנה להם האפשרות להתייחס לטיטוט הדו"ח תוך 30 יום. אך הם סרבו לשתף פעולה עם המבקר הפנימי בגלל חוסר האמון המוחלט של כל אחד מהם בו ואחריותו, לדעתם, להדלפת הדו"ח הבלתי מושלם לתקשורת.

ד. השפעת ההדלפה של הדו"ח לתקשורת על השלמת הבקורת

דו"ח הבקורת דלף לתקשורת הכתובה והאלקטרונית, אם לא הדו"ח במלואו, אזי קטעים ממנו או שמועות עליו, וזו פרסמה את המידע הידוע לה עליו בכתבות בולטות לאו דווקא נכונות אך בוודאי בלתי מחמיאות, בלשון המעטה, לה"ה שפיגלר ודיקשטיין. כך, למשל, ב- 6.11.2017 פורסמה בדה מרקר הידיעה הבאה (המובאת מאתר האינטרנט) תחת הכותרת: "דו"ח ביקורת

פנים: חשש להלבנת הון ב-320 מיליון שקל בקק"ל" וכותרת המשנה "לפי הדו"ח ועדת ההעברות, שבראשה עמד המנכ"ל דאז, מאיר שפיגלר, פעלה בניגוד חמור לסדרי מינהל תקינים: "אין ודאות שהכספים המועברים מקק"ל אינם כספים שמקורם בעבירות פליליות". בגוף הכתבה הובהר ש"דו"ח הביקורת מתייחס לפעילותה של הוועדה בשנים 2016 - 2013. במרבית התקופה שנבחנה כיהן שפיגלר כיו"ר הוועדה וחבריה היו מנהל החטיבה לגיוס משאבים לשעבר, אבי דיקשטיין; ומנהל חטיבת הכספים והכלכלה, יובל ייני".

סרובם של ה"ה שפיגלר ודיקשטיין לשתף פעולה עם מר שבירו ובקשותיהם להעביר את השלמת הדו"ח לבקורת של בר סמכא אחר הובאה לדיון בוועדת הבקורת בישיבתה ב- 30.11.2017, שהתכנסה בנוכחות מבקר הפנים (המשתתף דרך קבע בישיבות ועדת הבקורת) וסגנו.

חברי הוועדה לא פקפקו בתום לבם של המבקר הפנימי וסגנו מר רן ברבון ולא סברו שמי מהם הדליף את ממצאי הדו"ח הבלתי מושלם לתקשורת אלא שיש לבדוק ולגלות את מקור ההדלפה. לדעת חברי הוועדה הכנת הדו"ח עד לשלב זה נעשתה כהלכה אך היה על הבקורת הפנימית לקבל את תגובתו של כל אחד מהמבוקרים לפני סיכום הדו"ח והעברתו להנהלת קק"ל וניתן להבין את סערת רוחם של המבוקרים בגלל הפרסומים שנעשו בעקבות דליפת הדו"ח לתקשורת לפני קבלת הסבריהם ותגובותיהם. בדיון בשאלה השלמת הדו"ח התגלתה מחלוקת בין חברי הוועדה, שסברו שעל הבקורת הפנימית הנוכחית להשלים את הדו"ח, כי לא יתכן שהמבוקרים יקבעו מי יהיה המבקר שיערך את הבקורת על פעולותיהם, לבין יו"ר הוועדה שהציע את השלמת הדו"ח ע"י אישיות בת סמכא אחרת למרות שאין פגם או דופי ביושרה של אנשי הבקורת. לדעתו, בשים לב לכך שמשבר האמון הוא עמוק מאד, עמדת המבקר נחזית כמסוכמת סופית, הבקורת נסבה על כספים בסכום נכבד של 320 מיליון ש"ח והפגיעה, שקבלה פרסום, בשמם הטוב ובנקיון כפיהם של המבוקרים שלא טפלו כהלכה בכספי קק"ל חורגת מעבר לתחום של קק"ל בלבד, ישנה הצדקה למינוי אישיות חיצונית בת סמכא כשופט בדימוס או מישהו אחר שישלים את הבקורת. הצעת היו"ר גרמה לסערת רוח מובנת של מבקר הפנים שהזהיר שקבלת ההצעה תגרם להתפטרותו. סיכום הדיון היה כדעת רוב חברי הוועדה.

כאשר נודעה ההחלטה לה"ה שפיגלר ודיקשטיין הם בקשו להקנות להם זכות שווה לזו של מבקר הפנים ולהופיע אישית בפני הוועדה. הרשות ניתנה ובישיבת הוועדה מיום 28.12.17 הם הופיעה בפניה ותארו את הפגיעה הקשה מאד שנפגעו מפרסום הדו"ח הבלתי מושלם מבחינה אישית וצבורית והציגו את פעולותיהם שנעשו ברשות ובסמכות של הנהלת קק"ל לטובת קק"ל בלבד, הכל כמקובל בקק"ל. מר דיקשטיין הוסיף ותיאר את הפגיעה הבלתי מוצדקת שנפגעה אמינותו בעיני התורמים אחרי שנים רבות של עשייה בהגינות רבה למען קק"ל. חילופי הדברים בישיבה בין ה"ה שפיגלר ודיקשטיין לבין ה"ה שבירו וברבון היו קשים.

ה. טענות פסילה אישיות

בישיבה נשמעה טענת מר דיקשטיין לפסילת מר ברבון מעריכת בקורת על חטיבת הכספים כאשר הוא (מר ברבון) היה בתקופת הנסקרת בדו"ח מי שפעל לצדו וכעוזרו של מר אפי שטנצלר יו"ר קק"ל דאז גם בנושאי הבקורת (כמתואר במכתבים שהוצגו בפני הועדה), בעוד מר ברבון מסביר שלמרות כישוריו והשכלתו הגבוהה, לא נשא במשרה רמה אלא היה פקיד בלבד שהביא את הנחיות והוראת היו"ר למר דיקשטיין.

במהלך דבריו של מר שפיגלר נשמעו מפיו דברים על בקשת מר ברבון להטבה בשכרו שסורבה ע"י מר שפיגלר, שיתכן ויש לסרוב זה השפעה על דרך התנהלותו בעריכת הדו"ח נשוא הדיון.

מר שבירו העיר על אפשרות של ניגוד עניינים בהם נמצא חבר הועדה מר חזי צאיג בגלל מינויו לחבר הועדה הודות למר שפיגלר, שאותו הכיר מפעילותם בדאר (של מר צאיג כיו"ר הדירקטוריון של בחברת דאר ישראל ושל מר שפיגלר כסמנכ"ל באותה חברה). לדברי מר צאיג עבודתו של מר שפיגלר בחברת הדואר לא היתה בתקופת כהונתו שלו בחברה זו ומינויו לועדה לא נוצר מהיכרות ביניהם.

ו. החלטת הועדה

נוכח הדברים שנשמעו בישיבה הועדה מ- 28.12.2017 התכנסה הועדה ביום 18.1.2018 להתיעצות בין חבריה בלבד. בהתייעצות זו הוברר שאיש מחברי הועדה איננו סובר שנפל רבב ביושרה של מבקר הפנים או סגנו, אם כי הובעה דעה שיתכן ("יתכן", כי אין בכוחה של הועדה לבדוק את מלוא העובדות בשלב זה) שלמען החזות הטהורה של הבדיקה ראוי היה להמנע משיתופו של מר ברבון בעריכת דו"ח הבקורת, ושאין איש מחברי הועדה החושב שההדלפות לתקשורת נעשו ע"י מבקר הפנים או סגנו.

לדעת כל חברי הועדה השתלשלות הארועים שתחילתם בטעות של מבקר הפנים וסגנו במחשבתם שאל להם לבקש את תגובות המבוקרים שאינם עובדי קק"ל בעת הבקורת, המשכם בבטחונם בנכונות הדו"ח שנכתב על ידיהם כמבוסס לחלוטין וסופם במשבר האמון העמוק שנוצר בינם לבין ה"ה שפיגלר ודיקשטיין יש ספק רב באפשרות השלמתו הנכפית עליהם כמתחייב מהחלטת הועדה בלב פתוח ושאין ספק שבנסיבות אלו מסקנותיהם לא ייראו כמשוחררים לחלוטין מנטיות לבם.

בשים לב לכך שקק"ל, ביחוד בהיותה חברה לתועלת הצבור אשר העין הצבורית בוחנת את צעדיה ואמינותה בעיני התורמים חשובה מאד לפעילותה, איננה יכולה להתעלם מהדו"ח הבלתי מושלם שקבל תהודה בלתי מוצדקת של פעילות בלתי חוקית שנעשתה ע"י בכירי עובדיה של קק"ל ומהפגיעה במהימנותם יש הכרח בהשלמת דו"ח הבקורת לא ע"י הבקורת הפנימית הנוכחית אלא ע"י בר סמכא שאיננו נמנה על עובדי קק"ל.

על כן מחליטה הועדה על דעת כל חבריה שעל יו"ר קק"ל וההנהלה להטיל את השלמת דו"ח הבקורת (גם בהתייחסות למבוקרים נוספים שלא השמיעו קולם בועדה, אם יסתבר שיש צורך בכך) על מחלקת הבקורת הפנימית במשרד רואי החשבון של קק"ל,

משרד רואי החשבון ארנסט אנד יאנג (EY). ועדת הבקורת מצפה להשלמת הבקורת
תוך ארבעה חודשים.

אורי שטרוזמן

יו"ר ועדת הבקורת החיצונית

25.1.2018